Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2017. új folyam VI. (XXVII.)

23. szám

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2017. új folyam VI. (XXVII.)
23. szám

Nyár, pihenés, feltöltődés? 1
Beszámoló az idei Gyülekezeti Nyári Táborról 3
Ünnepi Zsinat a Nagytemplomban 6
Nappal is ragyogtak Beszámoló a Csillagocska Gyermeknapról 9
Nyári piknikezésre gyűlt össze az Édesanya-Gyemek Klub 12
Istenre hangolva 15
Móka és kacagás 19
Skótoktól angolul Angol nyelvi tábor a Nagytemplomi Gyülekezetben 21
Könnyen érthető bibliai üzenetek 23
Élményekkel teli nyár az Immánuel Otthon és Iskolában 25
Amikor felcsillan a Reménysugár… Interjú Mészáros Mihállyal 29
Új lelkipásztor az Egyházközségnél Interjú Dancsó Zoltánnal 32
Rejtvény 35
Keresztelések, házasságkötések, konfirmáció, temetések 36

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond lelkipásztor, esperes
Szerkesztő: Lucski Zsófia
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Nyomda: Litográfia Kft.
Megjelenik évente 4 alkalommal.
Készült 800 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Állandó alkalmaink:

Hétfő
- du. 6 óra bibliaiskola a gyülekezeti teremben

Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- de. 10 óra édesanya-gyermek klub (gyesen lévő anyukák és kicsinyeik részére) az Ifjúsági Központban
- du. 2 óra istentisztelet a „Reménysugár” Hajléktalanok Nappali Melegedőjében

Csütörtök
- este 7 óra KŐSZIKLA bibliakör az Ifjúsági Központban

Péntek
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- este 7 óra Istent dicsőítő zenei alkalom az Ifjúsági Központban
- este ifjúsági bibliakörök az Ifjúsági Központban

Szombat
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban
- kéthetente 5 órakor középkorúak bibliaórája a Gyülekezeti Teremben

Istentiszteletet vasárnaponként 8, 10 és 18 órától tartunk. Úrvacsora a hónap első vasárnapján de. 10 órakor és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 órakor van.

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása:
hétfő: 10–16 óráig, kedd: 10–16 óráig
szerda: 10–18 óráig, csütörtök: 10–16 óráig,
péntek: 10–14 óráig
Hétfőtől-csütörtökig 14 órától 16 óráig lelkigondozói ügyeletet tartunk a Lelkészi Hivatalban.

„Ez a nyugalom,
hogy nyugtassátok meg
a megfáradottat, és ez a pihenés!”
Ézs 28,12

Nyár, pihenés, feltöltődés?

„A hetedik napra elkészült Isten a maga munkájával, amelyet alkotott, és megpihent a hetedik napon egész alkotó munkája után.”

(1Móz 2,2)

Az értelmező szótár szerint a pihenés egyik jelentése a következő: *„A munkavégzés felfüggesztése egy időre; kedvteléssel foglalkozás azért, hogy a további munkához új erőt gyűjtsön; munkaszünet, szabadság.”*

Az a tény, hogy szükségünk van pihenésre, mindannyiunk előtt nyilvánvaló. Minden testrészünknek szüksége van a pihenésre, regenerálódásra. Néhány érdekes adatot szeretnék megosztani ezzel kapcsolatban. A szívünk százezerszer üt naponta. Nyolcvanezer liter vért pumpál keresztül huszonhatmillió kilométer hosszúságú érhálózaton minden egyes nap. Tizennégymillió agysejtet működtetünk. És hétszázötvenszer mozgatjuk meg legfőbb izmainkat. Ma már az is köztudott, hogy a pihenés fontosabb, mint az étel. Ennivaló nélkül akár harminc napig is kibírja az ember, de alvás nélkül tíz nap után belehal.

Az Úristen mindent szép rendben teremtett meg. Az őskáoszba rendet, rendszert vitt. Ha az ember betartja a teremtésben kapott rendet, akkor minden rendben lesz, de ha maga akarja irányítani a dolgokat, abból csak káosz és romlás származik. Van egy biológiai ritmusunk, amit nem szabad felborítani. Egy érdekes cikket olvastam egy kísérletről, amelyet Amerikában végeztek, és ami bizonyítja, hogy ez tényleg így működik. Földalatti környezetbe vittek le embereket, ahol nem tudták követni a nappalok és éjszakák váltakozását, mert nem látták a napot. Azt vizsgálták, hogyan reagál ilyen helyzetre az emberi szervezet. Egyértelmű volt a válasz, a szervezet ekkor is megtartotta a huszonnégy órás, illetve a heti ciklust. A történelemben többször próbálták megváltoztatni a heti ciklust, de eredménytelenül. Végül rájöttek, hogy valóban a negyvennyolc órás munkahét a leghatékonyabb. Ezt Angliában törvénybe is iktatták. Magyarországon

is törvény szabályozza a pihenőnapokat, melyet mindenkinek ki kell venni.

De nem csak naponta, és hetente van szükségünk pihenésre, hanem bizonyos időközönként egy hosszabb megállásra is, amit úgy nevezünk, hogy szabadság. Ennek az ideje általában a nyár. A nyár legtöbbünk számára nem csak a meleget, sok finom gyümölcsöt és az iskolai szünetet jelenti, hanem a szabadságot, nyaralást, pihenést is. A fizikai pihenés szükségességéről már volt szó – most néhány gondolatot szeretnék megosztani a lelki feltöltődéssel kapcsolatban. A testi pihenés mellett szükségünk van a lelki megújulásra is. Rengeteg reklám, hirdetés kínálja a pihenés, szórakozás különböző lehetőségeit, de sajnos mai világunk sok álmegoldást kínál, ideig-óráig tartó boldogságot, de igazi békességet és megnyugvást csak Isten adhat. Sokan nem tudják, hogy mit jelent lelkileg pihenni. A rohanás jellemez bennünket, és ha egy kis szabadidő adódik, akkor azt arra használjuk, hogy fizikailag kipihenjük magunkat, egy jót aludjunk, vagy valami más kikapcsoló szórakozást keressünk. A lelkünkkel való foglakozásra keveset, vagy egyáltalán nem szánunk időt. Ezért fordulhat elő, hogy fáradtabban érkezünk vissza a munkába szabadság után, mint előtte. A pihenésre szükség van, azonban a hívő embernek mindig hozzá kell tennie, hogy a Jézussal való pihenésre. A mesterét követő tanítványnak ugyanis nemcsak a munkáját, szolgálatát lehet, sőt kell Jézussal eltölteni, hanem a szabadidejét is. Isten megnyugodott a teremtés munkája után, és nekünk is nyugalmat akar adni.

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek." (Mt 11,28) Ez az is jelenti, hogy megpihenést, felüdülést találunk Jézus mellett, mert megbékéltünk Istennel, egymással és önmagunkkal. Az Úr napjának megszentelése is erre utal. Amikor Isten a tízparancsolatot adta, a negyedikben azt mondta, hogy szenteld meg a nyugalom napját. Egyrészt, mert Isten hat nap alatt teremtette a földet és a hetediken ő is megnyugodott. Másrészt az Egyiptomból való szabadulás nagy élménye volt az, amely Izrael népének jelezte, hogy lehetősége van úgy pihenni, hogy Istennel való kapcsolata mélyül. Jézussal pihenni lelki értelemben azt jelenti, hogy frissül az ember lelke, megújul, megerősödik, kikapcsolódik a szó szoros-és lelki értelmében egyaránt. Ez az eredeti szövegben egy folyamatos jelen idejű igealak. Nem egyszer megnyugtat vagy meg fog nyugtatni a végén, hanem folyamatosan a békességének az uralma alá rendel, nyugtat, és a saját letett élete mellé teszi a miénket is.

Pihenni, szabadságra menni lehet egy évben többször is: ha ezen a nyáron nem sikerült kipihenni magunkat és feltöltődnünk, gondolkozzunk el rajta, hogyan lehetne változtatni az eddigi szokásainkon, és kérjük Isten Szentlelkét, hogy újítson meg bennünket! Ámen.

Kubinyiné Mikó Ágnes
beosztott lelkipásztor

„Irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, akik engem szeretnek."

2Móz 20,6

„Bízzál! Kelj fel! Hív téged!" (Mk 10,49)

Beszámoló az idei Gyülekezeti Nyári Táborról

Július 3–9. között 17. alkalommal rendeztük meg a Nagytemplomi Gyülekezet nyári táborát. A résztvevők száma idén meghaladta a 150 főt, akik között minden korosztály képviselői jelen voltak, és külön öröm volt látni, hogy az elmúlt években az ifjak száma egyre növekedett, és idén csaknem elérte a 70 főt.

Hálaadásra ad okot az együtt eltöltött egy hét, és ez elsősorban nem a létszámnak, hanem az Isten munkájának köszönhető. A berekfürdői Megbékélés Háza Református Konferencia Központnak már jól ismert vendégei vagyunk, hiszen a nyári táboron kívül itt tartjuk a Szövetség Hétvége elnevezésű jegyes kurzusainkat, Presbitériumunk évenkénti csendes napjainak is otthont ad, és számos más programunk helyszínéül is szolgált már. Jogosan éreztük tehát, amikor megérkezésünk után elfoglaltuk a szobáinkat, hogy hazajöttünk. A kedves vendéglátás, a házi koszt minden finomságát felvonultató ételek, a szép és inspiráló környezet, és mindenek előtt a testvérek közössége számos élmény forrásává tette a tábor egész hetét.

A programok két szálon futottak, amelyek számos ponton találkoztak egymással. A szervezés során ugyanis odafigyeltünk arra, hogy a különböző korosztályú táborlakók eltérő életritmusára és igényére válaszokat adjunk a programok kialakításában. Minden reggel közös énekléssel és csendes percekkel kezdtük a napot, amelyek során igei gondolatmorzsák átadása történt meg a nap témájával kapcsolatban. Ezt követően a felnőttek hitmélyítő előadást hallgathattak meg, a fiatalok pedig nekik szervezett programokon vettek részt. A délutánok rendszerint pihenéssel, fürdőzéssel, szabadfoglalkozással teltek, és ebben az idősávban nyílt lehetőség arra, hogy alternatív szabadidős programokon vegyünk részt. Esténként, a vacsorát követően, a fiatalok számára evangelizációs alkalmakat szerveztünk, míg a felnőttek esti áhítaton vettek részt.

A tábor legkedveltebb programjainak bemutatására a hitmélyítés és az istentisztelet szavak a legmegfelelőbbek.

Kedden este került bemutatásra az az interaktív színdarab, amelyre gyülekezeti tagjaink, fiatalok és idősebbek, hetekkel korábban megkezdték a felkészülést. A Márk-drámaként ismert színdarab Jézus életét, kereszthalálát és feltámadását mutatja be a dráma nagyon színes eszköztárával. Az előadásba bevont közönség és az alkalomra felkészült színészek együttesen úgy értékelték, hogy ez a program volt a tábor lelki értelemben vett megnyitása, hiszen ettől kezdve sokunk szíve jobban megnyílt Isten igéjének befogadására.

Csodálatos utazást tettünk a tábor 3. napján a tiszaszentimrei és tiszaderzsi gyülekezet templomába, ahol megcsodálhattuk a Fodor Gusztáv lelkipásztor testvérünk által felállított Biblia Múzeumot, és a gyülekezetek templomait, élvezhettük a gyülekezetek végtelen vendéglátó szeretetét, amely egy finom ebédben teljesedett ki, végül pedig a Tiszafüredi strandon hűsöltünk egészen estig.

Közös alkalmunk volt a pénteken megrendezett dicsőítő-bizonyságtevő est, amelyen gyülekezeti zenekarunk vezette a közös dicsőítést, és az egész tábor egy szívvel és egy lélekkel borult le az Isten hatalmas szeretete előtt. Megható volt látni a gyülekezet előtt állva, hogy minden szem könnytől ragyogott, és érezhető volt az is, hogy minden szív dobbanása Isten szavát visszhangozza. Az alkalom végén az ősgyülekezet szokását felelevenítve, a jelenlévő lelkipásztorok, kezüket a gyülekezet tagjainak fejére téve hirdették Isten áldását. Együtt fogalmaztuk meg akkor sokakkal, hogy ez az este mindannyiunknak megmutatta, hogy Isten győztes Úr, aki a kereszten győzelmet aratott a halál felett, a gonosznak visszavonulót kellett fújnia, és biztosan tudhatjuk, hogy Krisztusban a mi életünk minden terhe felett is győzelmet aratott az Isten.

Sokat nevettünk a szombat esti Tábori Műsoros Est alkalmával, és örömmel tapsoltunk akkor, amikor egyikünk-másikunk egy-egy olyan előadást mutatott be, amelyben tehetségét csillogtatta meg. Az este lezárásaként begyújtottuk a grillt, és finom húsokat, kolbászokat sütöttünk a tábor lakóinak örömére.

Vasárnap délelőtt istentiszteleti közösségben megterítettük az úrasztalát, és együtt vettük magunkhoz az úrvacsorai jegyeket, és ezzel lett teljessé a közösségünk Istennel és egymással.

A tábor egész hetéért, és minden résztvevőért hálásak vagyunk a kegyelmes Istennek, aki megengedte nekünk, hogy csodákat éljünk át a jelenlétében, egymás társaságában. Bízunk benne, hogy a közös megtapasztalások az egész gyülekezet lelki erősödéséhez is hozzájárulnak, és előre vetítik a jövő évi tábor sikerét is.

Molnár Szabolcs ifjúsági lelkipásztor

Ünnepi Zsinat a Nagytemplomban

Történetének harmadik zsinatát tartotta a Magyar Református Egyház ez év júniusában, Debrecenben. Az első, úgynevezett Alkotmányozó Zsinat 2009. május 22-én ellenszavazat és tartózkodás nélkül fogadta el az akkor létrejött egységes Magyar Református Egyház Alkotmányát. Négy esztendő elteltével, 2013. június 28-án a második közös zsinat elfogadta Zacharias Ursinus és Caspar Olevianus 1563-ban kiadott Heidelbergi Kátéja magyar fordításának új szövegváltozatát, valamint sor került az Alkotmány módosítására is. Újabb négy év elteltével az immár harmadik közös zsinat a reformáció kezdetének 500., illetve a magyar református közösség kialakulásának 450. évfordulójának esztendejében, június 24-én ülésezett a Nagytemplomban.

Az ünnepi zsinat – melynek levezető elnöke Szabó István dunamelléki püspök volt – többek között elfogadta a Második Helvét Hitvallás mai magyar nyelvű fordítását, melynek fordítója Buzogány Dezső, kolozsvári egyháztörténész volt. Így a Szentírás és a Heidelbergi Káté után a Második Helvét Hitvallás is olvasható, tanulmányozható a 21. század magyar nyelvén. Sok évtizedes hiányt pótolna, ha a jelenleg is használt, 1948-as próbaénekeskönyv helyett végre 21. századi református énekeskönyvből énekelhetnének a magyar reformátusok az istentiszteleti alkalmaikon.

Heinrich Bullinger 1566-ban írt hitvallása gyorsan terjedt Európában: Magyarországon 1567-ben, a Méliusz Juhász Péter által összehívott debreceni zsinat fogadta el. Ez a zsinati döntés jelentette a Tiszántúli Református Egyházkerület, valamint a Magyarországi Református Egyház 450 évvel ezelőtti megalakulásának első lépését. Mi, Nagytemplomiak szeretjük azt hinni, hogy egyházunk alakuló zsinata a Nagytemplom elődtemplomában, a Szent András templomban ült össze. Ennek valószínűségét csökkenti az a tény – ami gyülekezetünk honlapján is olvasható –, hogy a templom elpusztult az 1564-es debreceni tűzvészben, és csak 1626-ban fogtak hozzá az újjáépítéséhez. 1566-ban azonban a leégett templom egy épen maradt falához imaterem épült (ami ma is megközelíthető a Karakter 1517 Könyvesbolt és Kávézón keresztül), így valószínűleg ez lehetett a zsinat helyszíne.

Az idei, ünnepi zsinatnak ugyancsak fontos eseménye volt, hogy a Kanadai Magyar Református Egyházak Szövetsége és a Luxemburgi Magyar Protestáns Egyesület – a ratifikációs nyilatkozat ünnepélyes aláírásával – csatlakozott az egységes Magyar Református Egyházhoz. A luxemburgi magyar reformátusokat 2013 tavasza óta Petró László, gyülekezetünk korábbi beosztott lelkésze – jelenleg Vámospércs és Nyírmártonfalva lelkipásztora – gondozza: évente 10 alkalommal tölt

3-4 napot Luxemburgban. Gyülekezetének tagjai főként az Európai Unió intézményeiben dolgozó magyar református és evangélikus fordítók, jogászok, közgazdászok és családtagjaik, akik nemcsak Luxemburgból járnak a körülbelül ötvenfős közösségbe, hanem Belgium, Franciaország és Németország szomszédos területeiről is.

Az ünnepi zsinat, amelyet Áder János köztársasági elnök, Papp László polgármester és Martin Engels, a Németországi Református Szövetség moderátora is köszöntött, ünnepi nyilatkozatot fogadott el, melynek nyitó és záró mondatival fejezem be beszámolómat:

„A Magyar Református Egyház Közös Zsinata ma, az 1567-ben tartott debreceni alkotmányozó zsinat 450. évfordulóján, a reformáció 500 esztendejét felidéző emlékévben, Istennek ad hálát egyházunk megtartatásáért, és Őt magasztalja azért a boldog megtapasztalásért, hogy a Szentháromság Isten a világ kezdetétől fogva annak végezetéig megtartja és megoltalmazza kihívott népét. […] *Krisztus a jövő! Együtt követjük Őt!"*

Csabina Sándor gondnok
fotók: Barcza János

„A Lélek maga tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk.”
Róm 8,16

Nappal is ragyogtak

Beszámoló a Csillagocska Gyermeknapról

Május utolsó vasárnapja minden évben a gyermekekről szól – az idei gyermeknapon a városi intézményekkel összefogva olyan rendezvényre vártuk a kisgyermekes családokat, ahol találkozhattak a református szimbólumokkal, bibliai történetekkel, és a játék örömén kívül más fontos értékekkel is gazdagodhattak a nap folyamán.

Már korábban megfogalmazódott bennem az a gondolat, hogy a reformáció 500 éves évfordulójának alkalmából az idei gyermeknapot emlékezetessé kellene tenni, és lehetőleg minél szélesebb körben megszólítani a kicsiket – köztük azokat is, akik még korábban nem jártak a gyülekezetünkben.

Ebben a célkitűzésemben hamar társakra találtam a munkatársi- és szolgálótársi közösségünkben, majd első megkeresésre csatlakozott hozzánk a Főnix

Rendezvényszervező Kft., a Déri Múzeum, a Vojtina Bábszínház és a Hajdú-Bihar Megyei Népművészeti Egyesület, mely társulás a város vezetőségének tetszését is elnyerte. Ahogy Széles Diána alpolgármester asszony fogalmazott a rendezvény sajtótájékoztatóján: *„A mostanihoz hasonló mértékű összefogásra még nem volt példa ilyen rendezvény kapcsán. Ezen a napon az a fontos, hogy ne tárgyi ajándékokkal, hanem élményekkel lepjük meg a gyerekeket."*

Május 28-án a délelőtti istentiszteleten is a gyermekek szolgáltak a Nagytemplomban: az igeolvasásban és az imádságban is hittanosaink vettek részt, majd az istentiszteletet követően 500 környezetbarát léggömböt engedtünk fel, melyekre egy-egy bibliai igeszakasz volt feltűzve. Ezt követően egész napos programsorozat várta a családokat az Emlékkertben, a Déri Múzeumban, Modemben és a Kölcsey Központban. Kézműves foglalkozásokon különféle református jelképeket készíthettek el a

Écsi Gyöngyi előadása
a Csillagocska Gyermeknapon

gyerekek, próbára tehették ügyességüket a Magyar Református Szeretetszolgálat és Vojtina Bábszínház sátraiban, illetve kvízjátékokon, előadásokon és koncerteken is részt vehettek. Külön kiemelném Écsi Gyöngyi, felvidéki lelkipásztor és a Tábita Bábcsoport produkcióját, akik a gyermekek számára is érthető, mégis szórakoztató módon mutatták be a Teremtés történetét, Dávid és Góliát harcát, valamint Bábel tornyának a tanítását.

Az est zárásaként a Kölcsey Központban bemutatásra került az Immánuel Otthon részvételével a Pötyi és Pille zenés színdarab is. A teltházas előadás nagy sikert aratott minden korosztályban, hiszen az elfogadás és a barátság témakörét dolgozza fel: ezek pedig olyan érzések, melyek mindannyiunk életében fontos szerepet töltenek be.

Hálás vagyok Istennek, hogy megáldotta és segítette a munkánkat, és bízom benne, hogy a közel ezer résztvevő gyermek olyan élményekkel gazdagodhatott, melyek által közelebb kerülhetnek Krisztushoz.

Nagyné Török Csilla beosztott lelkipásztor

Nyári piknikezésre gyűlt össze az Édesanya-Gyemek Klub

2016 novemberében a harmadik gyermekünk, Dávid várása és érkezése kapcsán kezdtem látogatni boldog, elégedett kismamaként a Nagytemplomi Gyülekezet Édesanya-Gyermek klubját, ahová azóta is rendszeresen járok. A nyári szünet beköszöntésével már az iskolás gyermekeim, Eszter és Zoltán is szívesen csatlakoztak hozzám. Ekkor a vezetőnkben, Mátyásné Szabó Beátában felmerült az a gondolat, hogy mit szólnánk egy közös főzéshez, piknikezéshez. Természetesen lelkesen, örömmel fogadtuk a kezdeményezést. A „Mit főzzünk?" és „Ki fog főzni?" kérdésre is gyorsan válasz született: mindannyian egyetértettünk a virslis paprikás krumpli variációval és Torma Tibike anyukája, Ágota önként jelentkezett „főszakácsnak", – gondolván, hogy maximum 20 főre kell majd főznie. A közös főzés napján – július 19-én –, a nyári kánikula ellenére is szép számmal gyűltünk össze a Rákóczi utcai Parókia udvarán.

A segítők, szervezők által előre leterített piros szőnyeg hívogatott kicsiket és nagyokat. A Leány utcai épület egész délelőtt árnyékot vetett az udvarra: Isten gondoskodott bárányai jó közérzetéről, így a hőségtől sem kellett szenvednünk. Az Úrnak hálánkat közös énekléssel, gitár kísérettel, imádsággal fejeztük ki, melyen a kicsik is szerepeltek, gyerekdalokat énekeltek. Hamar „terülj-terülj" asztalkám várt minket, hiszen a mindenki által hozott finomságokat az ebéd elkészültéig szervírozták. A virslis paprikás krumplival párhuzamosan Molnárné Bokross Márta konyhájában –segítsége által – elkészült a gluténmentes változat is, gondoskodván az eltérő szükségletekről. Amikor megfőtt az ebéd, közösen ültük körül az asztalokat, majd az asztali áldást elénekelve jó étvággyal fogyasztott az apránép

és a nagyja. Az alkalmon összesen 53 fő vett részt, melyből 23 fő felnőtt, 5 segítő – Fazekas Erzsébet, Sipos Jolán, Török Edit, Törőné Icuka, Tóth Böbe –, akiknek ezúton is hálás köszönet a segítségért, a szabadidejük ránk fordításáért. A többiek gyerekek voltak, 38 hetes pocaklakótól kezdve felső tagozatos iskoláskorú kamaszig. Megkérdeztem Ágota „főszakácsunkat", hogy máskor is főzött-e már több személynek? Azt válaszolta, hogy eddig még nem, ez volt az első alkalom, az „eljegyzés", gyakorolván az esküvőre. Mivel ízletes ebédben volt részünk, megköszöntem, és azt javasoltam neki, hogy jövőre is bátran vállalkozzon rá, hiszen Istennél semmi sem lehetetlen. Nagyon jó hangulatban, közösségben Istennel és egymással gyorsan telt az idő, így a picik elfáradását szem előtt tartva ebéd után, jó ízekkel a szánkban és élményekkel gazdagodva hazaindultunk. Akik most olvassák soraimat, és kisbabájuk-kisgyermekük lévén a körünkbe járhatnának – ha lenne kedvük hozzá, de nincs elég bátorságuk –, érezzék most megszólítva magukat, várjuk őket is szeretettel szerdán délelőttönként!

Amint az elején említettem, a nagylányom, Eszter is részt vett ezen az alkalmon. A következő sorokat ő vetette papírra saját élményei alapján:

Reggel kilenc után, amint összekészülődtünk, felkerekedtünk és a nyakunkba vettük a világot. Na jó, nem a világot, de egész a Leány utcáig elmentünk. Anya, Zolcsi, Mini úr (vagyis Dávidka), meg én. Amikor megérkeztünk, mindenki kedvesen köszöntött minket. Eleinte idegenkedtem a helyzettől, de ez nagyon hamar elmúlt a családias hangulatnak köszönhetően. Sok aranyos kisgyerek volt ott, jó volt látni őket, ahogy koruknak megfelelő gondolkodással barátkoznak, játszanak, anyukáik óvó pillantása mellett. Mi egy kis pléden ücsörögtünk, de egy pillanatig sem unatkoztunk, mert kisöcsénknek, Mini úrnak mindig voltak elképzelései, hogy ő most már nem akar feküdni, vegyük fel, nézzünk szét, ő is kér abból a sütiből, amit mi eszünk, sőt, ezt el is próbálja venni – persze ha nem sikerül, akkor megsértődik és ki kell engesztelni. Néhány asztal össze volt tolva, és tele volt üdítőkkel, sütikkel, rágcsálnivalókkal, ezeket ehette kicsi és nagy étvágygerjesztőnek az ebéd előtt, ami már készült: paprikás krumpli illata szállt a levegőben. Ezenfelül volt lehetőség bent az épületben ruhákat választani és a kicsik is játszhattak, pihenhettek a hűvösön. Az ebéd elkészültével hemzsegő csapattal az asztalhoz telepedtünk, és elfogyasztottuk a sok szeretettel készített paprikás krumplit. Köszönöm, hogy részese lehettem ennek az alkalomnak, remélem, még lesz ilyen.

Ráczné Kiss Lívia Édesanya-Gyermek Klub tag és lánya, **Rácz Eszter Hanna**

Istenre hangolva

Az idén is megrendezésre került 2017. július 25. és 29. között a Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó. Ebben az évben Debrecen adott otthont ennek az eseménynek az Agrártudományi Centrumban. A Csillagpont kétévente várja azokat a fiatalokat, akik jó társaságban, sok izgalmas program közepette szeretnének elmélyülni, megújulni hitükben, vagy csak egyszerűen közelebb kerülni Istenhez.

Most először én is részese lehettem ennek, több ezer fiatallal együtt, akik különböző országokból és gyülekezetekből jöttek. Kíváncsian vártam ezt a hetet, mert sok mindent hallottam erről a rendezvényről, amiket én is szerettem volna megtapasztalni. Ezt meg is tehettem a Csillagpont Bandben végzett zenei szolgálat közben, ahol rengeteg áldást kaptunk.

A zenekarnak csak egy hete volt összeszoknia – mivel négy különböző gyülekezet zenekarából tevődtünk össze-, ennek ellenére mégis hamar egy csapattá váltunk, és egy szívvel tudtuk dicsérni Istent a résztvevőkkel együtt. Nagyon felemelő érzés volt látni Isten munkáját, amely visszatükröződött az emberek arcán az éneklés és az áhítatok alatt is.

A reformáció 500. évfordulójából kiindulva nem meglepő, hogy a mottó a Re:formálj! lett, ezért az áhítatok és a kiscsoportos beszélgetések is eköré szerveződtek. Az egyház megújulása helyett

Nagytemplomi ifiseink is szolgáltak a Csillagpont Bandben

inkább a személyes megújulás és az Istenhez tartozás megerősödése került előtérbe, ennek középpontjában is az elromlott/megromlott Atya-gyermeki kapcsolat helyreállítása állt.

A lelki alkalmakon kívül rengeteg program várta a résztvevőket: különböző előadások, koncertek, szabaduló szoba, láthatatlan színház és sporttevékenységek közül is lehetett választani,

melyek mind-mind nagyon színesek és izgalmasak voltak, ezért személy szerint nekem nehéz volt eldöntenem, hogy melyik programon vegyek részt. Ennek az alkalomnak köszönhetően rengeteg új embert ismerhettem meg, és sok igen mély, tartalmas, építő beszélgetésen vettem részt. A hét egy közös úrvacsorás istentisztelettel zárult, ami nyitott alkalom volt minden generáció számára.

A rendezvény nagyon áldásos volt a szervezők és a 600 önkéntes áldozatos munkájának köszönhetően. Ezért bátran ajánlom a Csillagpontot minden fiatalnak: azoknak is, akik még keresik Istent és azoknak is, akik már vele járnak.

Sas Nelli gyülekezeti tag

Móka és kacagás

Ez a nyár sem telt el úgy, hogy gyülekezetünk gyermekei ne vegyenek részt Nagytemplomos táborozásokon. Júliusban a „nagy” angol nyelvű táborral párhuzamosan került megrendezésre a „kicsik” angol hittantábora, majd augusztus első hetében a minden évben megtartott napközis hittantábor. Mind a két hétre izgalmas programokkal vártuk a gyermekeket, akik igen nagy létszámmal és jókedvvel érkeztek.

Az angol hittantábornak a Debreceni Református Kollégium Általános Iskolája biztosított helyszínt, ahol 30 gyermek (6-12 éves) töltött el egy hetet 8 gimnazista segítő fiatal és 2 felnőtt irányításában. A mindennapos angol nyelvórák mellett a Krisztushoz vezetés kapott jelentős szerepet az áhítatok által. A tanulást követően délutánonként változatos programokon vehettünk részt, többek között kutyaterápián, a Népművészeti Egyesület kézműves foglalkozásán, karate bemutatón és természetesen a Nagytemplom látogatása sem maradhatott el.

A napközis hittantábor az idei évben a Bánki Református Általános Iskola területén valósult meg, ahol az erdő árnyéka adott nekünk helyet a hittanfoglalkozáshoz, játékhoz, mókához. Ebben a táborban 40 gyermek vett részt, akikre minden nap 10 önkéntes ügyelt. Debrecenből Bánkra – és vissza is – az iskolabusz szállított bennünket minden reggel és délután. A napi háromszori finom étkezés mellett lelkileg is töltekezhettünk az áhítatok idején, melyeket a kézműves foglalkozások követtek. Minden nap vendégek érkeztek el hozzánk azért, hogy tanítsanak nekünk valami izgalmasat, valamint hogy együtt játszunk és nevessünk. Így valósult meg az elsősegélynyújtás tanulása, a kutyaterápia, a Népművészeti Egyesülettel való nemezelés, a karate bemutató, a néptánc és népi játékok izgalmai, a ’Ki mit tud?’ vetélkedő, az ugrálóvár és az arcfestés.

Megannyi közös nevetés és jókedv mellett a közös imádkozást és éneklést emelném ki, melyek csodálatos érzésként maradtak szívünkben, és amelyek által összekovácsolódtunk. Hálás szívvel és nagy örömmel gondolok vissza a táborok minden percére, reménykedve abban, hogy jövőre is megtapasztalhatjuk mindazt a szépet, amit az idei évben.

Nagyné Török Csilla beosztott lelkipásztor

Skótoktól angolul

Angol nyelvi tábor a Nagytemplomi Gyülekezetben

A Nagytemplom Skót Tábora egy hétig tartó jókedv, megtűzdelve játékokkal és bibliai foglalkozásokkal. Idén egy kilencfős társaság érkezett Debrecenbe a skóciai Kinross városából, testvérgyülekezetünkből, hogy vezessék a tábort. Közülük ketten már negyedszer vesznek részt benne, ha pedig összeszámoljuk, a skót csapat összesen huszonkét év tapasztalattal bír a táborvezetésben.

Hetekig tartó készülés és tervezgetés után végre megérkeztünk Magyarországra. Gépünk vasárnap, késő este szállt le, a munka pedig már másnap kezdetét vette.

Hétfőn a táborozókat négy, egyenként tizenkét fős csoportra osztottuk. A csapatok nevet is kaptak, mindegyiket egy skóciai szigetről neveztünk el: Skye, Arran, Orkney és Shetland. Minden

csapat két-három skót vezető, illetve szintén két vagy három magyar fordítósegítő keze alá került.

Keddtől péntekig minden reggel angol nyelvórákkal kezdtük a napot. A táborozók Alan és Christine vezetésével a skót „The Proclaimers" zenekarral és a hangszerekkel ismerkedtek meg, és egy skót gyerekdalt is megtanultak. Emilytől és Racheltől híres skót séfekről hallhattak, Gordon Ramsey-ről and Nick Nairnről, sőt, még *cranachant,* egy hagyományos skót desszertet is készítettek. Ben és Kirsten filmekről és tévéről, illetve David Tennant és Ewan McGregor skót színészekről beszéltek a táborozóknak, és a csoportok saját filmet is készítettek, amelyeket a tábor végén együtt megtekinthettünk. Julia, Susan és Ross skót feltalálókat mutatott be. A résztvevők John Logie Baird (a televízió feltalálója) és Alexander Graham Bell (a telefon megalkotója) nevével és találmányaival ismerkedtek meg, majd kaptak negyvenöt percet, hogy rejtvények megfejtésével kijussanak a „Kommunikációs Szobából".

Délutánonként bibliai foglalkozásokat tartottunk. A hét témája a követés volt (*csakúgy, mint gyülekezetünk nyári táborának, pedig nem beszéltünk össze! – Sz. I.*). Hétfőn az önzésről és vágyaink követéséről beszéltünk; kedden a függőségről és a rossz szokások megszüntetéséről; szerdán arról, hogy akkor is a helyes utat kell követnünk, ha a tömeg másfelé megy. Csütörtökön a bálványokról esett szó, sőt, a csoportok saját bálványszobrot is készítettek, és megpróbálták bebizonyítani, hogy az érdemes a követésre – sikertelenül –, hogy ezzel is megmutassuk, egyedül Isten méltó arra, hogy kövessük. Pénteken végre szembesültünk a kérdéssel, hogy kit is akarunk követni: saját vágyainkat, függőségeinket, másokat, bálványokat… vagy pedig Jézust.

Péntek délután „Burns-estét" rendeztünk (*hagyományos skót program nemzeti költőjük, Robert Burns ünnepén – Sz. I.*). Volt skót tánc, volt „haggis, neeps and tatties" (*skót nemzeti étel, amelyről többet nem árulhatunk el, inkább mindenki kóstolja meg egyszer – Sz. I.*), sőt, a táborozók arcát is kifestették skót módra, és a hagyományos skót „szoknyát" (*melynek neve „kilt"; SOSE hívjuk „skirt"-nek! – Sz. I.*) is felpróbálhatták. Idei táborunk napjait az „Auld Lang Syne" kezdetű énekkel zártuk (*az összetartozásról szóló éneket összejöveteleik végén éneklik; magyar változata is létezik – Sz. I.*)

Mindig nagy öröm számunkra, ha Magyarországra jövünk Skót Tábort vezetni! Idén már ötödik alkalommal szerveztük meg így együtt (*az azt megelőző években, egy missziós szervezet vezette a tábort Debrecenben, azóta pedig skót testvérgyülekezetünk – Sz. I.*), és táborunk ez idő alatt érte el jelenlegi formáját. Az első perctől az utolsóig, a táborozók és táborvezetők egyaránt remekül érzik magukat, és különleges kapocs épül köztük, amely sokkal tovább tart, mint ez az angoltanulással és bibliai foglalkozásokkal töltött egy hét.

Ross Cormack és **Szabadi István**
a tábor szervezői

„Tekints ránk: mindnyájan
a te néped vagyunk!”
Ézs 64,8

Könnyen érthető bibliai üzenetek

Az Immánuel Otthon és Iskola 26 éve keresi azt az utat, formát, amellyel Isten üzenetét eljuttathatja halmozottan fogyatékos gyermekekhez, fiatalokhoz. Számos hittanóra, konfirmációs alkalom, áhítat, közös ünneplés tanított arra a felismerésre, hogy ezek az üzenetek más csatornákon (is) érkeznek, mint amit az emberi kommunikáció során leginkább megszoktunk. Van egy egységes, mindenki számára érthető nyelvezet, a szeretet nyelve, ahogyan Isten szól hozzánk, és ahogy mi is „beszélhetünk” egymással, akár szavak nélkül is.

A reformáció 500 éves évfordulója kapcsán megerősödött bennünk egy olyan bibliai kiadvány szükségességének gondolata, amely azok számára is érthető, akiknek az olvasás, írás, valamint annak megértése, értelmezése nehézséget jelent. A „könnyen érthető kommunikáció” egyszerű szavak, tőmondatok és képek

Dr. Hafenscher Károly, a Reformáció Emlékbizottság munkájának segítéséért felelős miniszteri biztos is részt vett a könyvbemutatón

segítségével teszi hozzáférhetővé az információt, nem módosítva annak tartalmán. Ezzel a módszerrel dolgoztak a kiadvány készítői is, amikor a Biblia világából 30 gondolatot kiragadtak, gondosan ügyelve arra, hogy annak üzenete ne csorbuljon. Ebben értelmi fogyatékos emberek voltak segítségül, akik alkotótársként a munka során folyamatosan véleményezték a szöveget és a grafikát. Az Immánuel Otthon és Iskola hitoktatói és lelkészi tapasztalata alapján összeállított, a szakemberek által „lecsupaszított", valamint a tapasztalati szakértők által véleményezett kiadvány a napjainkban sokszor hangoztatott, de kevéssé megvalósított egyenlő esélyű hozzáférés gyakorlatának fontos eleme.

A könyv ingyenesen beszerezhető a Karakter 1517 Könyvesbolt és Kávézóban.

Győri Zsófia igazgató,
DNRE Immánuel Otthon és Iskola

Élményekkel teli nyár az Immánuel Otthon és Iskolában

Az Immánuel Otthon tanévzáró istentiszteletét követően az intézménybe hivatalosan is beköszöntött a nyár. Ha nyár, akkor családi tábor és tematikus hetek várják a tanulókat, hogy a tanév fáradalmait új élményekre cseréljék.

A nyári szünet minden hetére jut egy-egy tematikus program, amit a munkatársak szerveznek és a tanulók szüleikkel együtt választanak ki, érdeklődési körnek megfelelően. A teljesség igénye nélkül néhány program: sporthét, agyagozás, kulturális hét, hittanos hét, kreatív hét.

Ezek a hetek kivétel nélkül nagy sikert arattak, ugyanis a játékos tanulás, fejlesztés, lelki feltöltődés sok új élményt biztosít a gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt.

Az Immánuel Otthon és Iskola berekfürdői táborozói

Tematikus heteket tartottak az Immánuel Otthonban

Ezeken a programokon sok önkéntes segítő is megfordul, akik rendszerint pozitív élményekről számolnak be, és várják az újratalálkozást. A gyerekek és szüleik beszámolói alapján nagyon jól érezték magukat a tematikus heteken, amiért köszönet a munkatársaknak, és Istennek hála, hogy az eltervezett események megvalósulhattak.

Tóth Dorottya Tünde
beosztott lelkipásztor

„Dicsérem az Urat, amíg élek,
zsoltárt zengek Istenemnek,
míg csak leszek.”
Zsolt 146,2

Amikor felcsillan a Reménysugár…

Interjú Mészáros Mihállyal

Nap mint nap találkozhatunk emberekkel, akik éjjelüket és nappalukat az utcákon töltik, és a köztereken kéregetve próbálják megszerezni azt a minimális összeget, melyből élelemhez juthatnak. A Központi Statisztikai Hivatal legfrissebb, 2015-ös adatai szerint Magyarországon 10376 hajléktalant regisztráltak az éjjeli menedékhelyeken – de a valós szám ettől jóval magasabb, hiszen nem mindenki kér intézményi segítséget. De hogyan is válik valaki hajléktalanná? Hogyan lehet talpra állni ebből a helyzetből? Mészáros Mihály zeneszerzővel beszélgettünk, aki a saját bőrén tapasztalta ezeket a nehézségeket, most pedig minden figyelmével szeptember 16-ra koncentrál, amikor a Nagytemplomban bemutatjuk A meghasadt fény kapujában című oratóriumát.

1955-ben születtem Debrecenben, negyedik gyermekként, legkisebbként a családban. Négy éves voltam, amikor édesapám meghalt, édesanyámat pedig tíz évvel ezelőtt veszítettem el, aki miután agyvérzést kapott, ápolásra szorult, így én segítettem neki. Egy gyermekem van: a feleségem 31 éves korában meghalt, a fiamat tíz éves kora óta egyedül nevelem. Ő most 32 éves, már nyolc éve Angliában dolgozik szakácsként. Három évvel ezelőtt, 2014-ben saját hibámon kívül elárverezték a házamat, én pedig utcára kerültem. Hónapokig az utcán éltem, aztán a telet sikerült albérletben átvészelnem, de ez sajnos nem működött sokáig. Akkor kerültem be a Reménysugárba, ahol rengeteg segítséget kaptam, hiszen 4-5 hónapot ott tölthettem, és ez idő alatt sikerült annyira megerősödnöm, hogy elmenjek albérletbe. Jelenleg is egyedül élek, a rokkant nyugdíjazásomra várok, addig különféle támogatásokból igyekszem fenntartani magam és a lakást.

– *Mit látott az utcán? Mi játszódik le ott az emberekben?*

– Azt láttam, hogy elesettek, és a legtöbben hitetlenül élnek. Ahhoz, hogy visszakerüljenek a normális életbe, erős jellemre és hitre van szükség. De sokan közülük mindig másokat hibáztatnak a problémáikért, ahelyett, hogy magukba néznének, elfogadják, hogy lehet más-

Gáll Péter karnagy, Mészáros Mihály zeneszerző és Beeri Szilvia operaénekes

hogy is élni, és változtassanak. Nagyon mély benyomást gyakorolt rám, amikor az utcán élő, drogfüggő fiatalokat láttam. Egy álomvilágban élnek, amiről azt hiszik, hogy legyőzi azt az élettelenséget és félelmet, ami körülveszi őket. A művemből idézve „a mély tövisvirága cseppentett mézédes halál a számukra" – és ez nem zavarja őket, ebben a mézédes mételyben teljesen elsüppednek, és nem tudnak egyedül kijönni belőle, csak ha megtalálják azt a közösséget, ahol szeretetet és gondoskodást kapnak, és rálelnek a hitre vezető útra. Számomra is ez adott erőt ebben a nehéz élethelyzetben, hogy tudtam, hogy van valaki, aki odafentről a kezét nyújtja, és ha ő támogat, akkor nekem is hinnem kell magamban. Sok sorstársamnál azt láttam, hogy elfogadták ezt a helyzetet, és nem is próbálnak változtatni rajta. Én ezt nagyon furcsának, és egyben szomorúnak tartottam – ezért is akartam elkészíteni a művemet, mert ez azokról a fiatalokról szól, akik az utcán élnek, a kábítószer rabjai, és a zenével szerintem jobban lehet hatni az emberek lelkére, mintha ezt csak prózai szövegekkel próbálnám elérni.

– *Honnan származik ez a zenei tudás, illetve a zene szeretete?*

– A bátyám harmonikaművész volt, nagymamám pedig – aki egyébként olasz származású – templomi orgonista volt. Jómagam tíz éves koromban kezdtem zeneszerzést tanulni Götsch Zoltán tanár úrnál. 1995-ben kidolgoztam egy új zenei nyelvrendszer tervezetét, melyet 120 ország fogadott el: jelenleg is ezen a rendszeren dolgozom, és továbbá is ezen kívánok kompozíciókat elkészíteni. Két nagyobb művemet is bemutatták,

egyik közülük egy József Attila-kantáta volt, a másik pedig egy zenekari szvit, a Filharmonikusok közreműködésével. Kecskeméten dolgoztam a Ciróka Bábszínházzal, megírtam a Kis Herceg zenéjét, mely Zenei Nagydíjat nyert Franciaországban. Jelenleg is több egyházi-és kamaraművön dolgozom, melyeknek októberben lesz a bemutatójuk.

– *Mit lehet tudni A meghasadt fény kapujában című oratóriumról?*

– Ez a mű elsősorban azokról a fiatalokról szól, akiket az utcán láttam, de másrészt minden elesett emberről. A szövegkönyvet is én magam írtam, mert szerintem attól lesz hiteles a darab, hogy azokat a gondolatokat és érzéseket próbáltam papírra vetni, melyeket átéltem a létbizonytalanságban. Dramaturgiailag is úgy van felépítve ez a darab, hogy ezeknek a fiataloknak a történetét mutassa be – van egy hitetlen fiú, aztán a két szoprán tolmácsolja egy angyal, valamint a lelkiismeret hangját, valamint az Úr üzenetét hallhatjuk a kórusok által. Ezen szereplők által igyekszik a darab kivezetni a főszereplőt a hitetlenség mételyéből a hit rejtett szigetére. Háromnegyed éve dolgozunk azon, hogy a Templomok Éjszakáján bemutatásra kerülhessen ez a darab. Hálás vagyok a művészek áldozatos munkájáért: a főszerepben volt tanítványom, Beeri Benjámin látható, aki a Virtuózok című tévéműsor döntőjéig jutott; az angyal és a lelkiismeret szerepében Beeri Szilvit és Budai Bettinát hallhatjuk, valamint közreműködik a Maróthy György Pedagóguskóros és a Daróci Bárdos Tamás Vegyeskar. A mű nyitányát már hallhatta a gyülekezet július 23-án, mely Pécsi Samu Mégis király című versének zenei átirata. Külön köszönöm a Református Egyháznak és a Nagytemplom munkatársainak, hogy segítik a munkámat: remélem, szeptemberben minél többen eljönnek, és meghallgatják a művet.

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

A MEGHASADT FÉNY KAPUJÁBAN

című oratórium – ősbemutató

2017. szeptember 16. (szombat) 20 óra
Debreceni Református Nagytemplom

Fellép: **Beeri Benjámin** (tenor), **Beeri Szilvia** (szoprán), **Budai Bettina** (szoprán), a Maróthy György Pedagóguskórus, a Daróci Bárdos Tamás Vegyeskar, az Oratórium Orchestra és Dezső Dárió (orgona).

A belépés díjtalan!

„…szeretetben szolgáljatok egymásnak.”
Gal 5,13

Új lelkipásztor az Egyházközségnél

Interjú Dancsó Zoltánnal

– *Mikor fogalmazódott meg a gondolat, hogy lelkész szeretnél lenni?*

– Akkor kezdett körvonalazódni ez az elhívás bennem, amikor szülővárosomban, Szentesen a Felsőpárti Egyházközséghez kerültem Gilicze András lelkipásztor és felesége mellé. Utólag visszagondolva már korábban megszületett ez a döntés, viszont kellett egy megerősítés számomra, és ezt a Szentes-Felsőpárti Gyülekezetben megkaptam. Amikor 14-15 évesen bekerültem a közösségbe, tiszteletes úrék mellett rengeteget fejlődtem szakmailag és hitben is. Nagyon jó volt ott az ifis közösség: részt vettünk az első Csillagponton, színdarabokban szerepeltünk, rendezvényeket, áhítatokat tartottunk, és ezek mind egyre jobban megerősítették bennem azt az érzést, hogy lelkész szeretnék lenni. Volt nálunk egy segédlelkész, aki Sárospatakról érkezett, és megtetszettek a szolgálatai: nagyon Igeközpontú volt, mégis vicces, közvetlen, de ha kellett, akkor nagyon komoly is tudott lenni. Az ő hatása volt, hogy 2006-ban a Sárospataki Teológiai Akadémiára jelentkeztem, ahová felvételt nyertem.

– *Hogyan teltek a sárospataki teológus évek?*

– Az első év elvégzése után a gyerekmisszió területén kezdtem tevékenykedni. Sárospatakon van egy iskola, ahol olyan gyerekek tanulnak, akiknek egyik, vagy mindkét szülőjük börtönben él, vagy pedig egyéb problémákkal küszködnek. Az Úristen megáldotta ezt a szolgálatot, mert 20-30 fős teológus csoportok alakultak, akik jártunk ebbe az intézménybe, és úgy éreztem, hogy ezekkel a fiatalokkal nagyon is érdemes foglalkozni. A gyerekmisszióban végzett munkám kapcsán a diákság felkért, hogy legyek szenior, vagyis HÖK-elnök, mely feladatot örömmel elvállaltam. Kiszállásokat szerveztünk, bennmaradós hétvégéken programokat a diákságnak, melyeknek nagyon jó végkicsengésük volt. Időközben 2008-ban egy kiszálláson megismerkedtem feleségemmel, Noémivel, akivel 2010-ben házasságot kötöttünk. Továbbra is elvégeztem a szeniori feladatokat, és figyeltem a diákok életére és hitéletére is. 2012-ben – amikor már a második ciklusomat töltöttem – azonban fordulat következett be, hiszen nézeteltérésem támadt az egyik oktatóval. Volt a teológián egy pincehelység, melyet mi saját költségből felújítottunk, kidíszítettünk, hogy a rendezvényeinket ott tudjuk megtartani. Ezt azonban elvették tőlünk, és képviselve a hallgatókat, szóvá tettem ellenkezésemet: ezzel a lépéssel pedig elnyertem egyik tanárom nemtetszését, és a soron következő vizsgámon, Dogmatika II. tárgyból megbuktatott, pedig ezen múlt volna, hogy kimehessek hatodévesként szolgálni. Átjelentkeztem a Debreceni Református Hittudományi Egyetemre, ahol az alkalmassági vizsgán nagyon sokat jelentettek számomra dr. Fekete Károly szavai, aki buzdított és biztatott ebben a helyzetben. A teológiát szinte teljesen elölről kellett kezdenem – néhány tárgyat, amit tudtam, beszámíttattam, de a legtöbbet újra el kellett végeznem. Érdekességként elmondanám, hogy Dogmatika II. tárgyból dr. Gaál Botond Professzor Úrnál ötösre vizsgáztam.

– *Milyen volt az élet a Debreceni Hittudományi Egyetemen?*

– Hálás vagyok a tanáraimnak, mert mindig megértőek voltak velem, és rengeteget segítettek. Az egyetem mellett folyamatosan dolgoznom kellett, hogy el tudjam tartani a családomat: először Tégláson árultam fagylaltot háromkerekű kerékpáron, aztán a Mikepércsi úti Tescóban dolgoztam éjszaka árulfeltöltőként. Ahogy befejeztem a munkát reggel, mentem is be a teológiára hallgatni az előadásokat, és ez így ment a vizsgaidőszakban és a szigorlat idején is. Sajnos volt, amikor nem sikerült úgy készülnöm a számonkérésekre, ahogy kellett volna, ezért csúsztam is. 2013-ban jelentkeztem a rendőrséghez fegyveres biztonsági őrként, így a 2013-2014-es tanévet is úgy töltöttem, hogy éjszaka dolgoztam 12 órát, utána pedig mentem be az egyetemre. Július 30-án sikeres kápláni vizsgát tettem, és másnap le is szereltem. Segédlelkészként kirendelt Püspök Úr a Debrecen-Józsai Református Egyházközséghez, de ott csak fél évet töltöttem, mert az egyik teológus társamat le kellett váltanom a Téglás-Geszteréd-Bökönyi Gyülekeze-

teknél. Itt Nagytiszteletű Molnár Csillával hamar megtaláltam a közös hangot: nagyon jó mentorom volt, bármilyen kérdésben bizalommal fordulhattam felé, legyen szó akár hitoktatásról vagy temetésről. A vizsga-istentiszteletemre Geszteréden került sor, melyet jelesre értékelt a bizottság.

– *Hogyan kerültetek a Nagytemplomhoz?*

– Amikor 2012-ben elkerültünk Debrecenbe, akkor kicsit gyökértelennek éreztük magunkat. 2012 márciusában megszületett első kislányunk, Johanna, és azt szerettük volna, ha a Nagytemplomban keresztelheti meg őt a feleségem testvére, aki lelkipásztor. Bejöttünk a Hivatalba, rendelkezésünkre bocsátották az Imatermet, és Mátyásné Szabó Beáta pedig egyből beinvitálta a feleségemet a Baba-Mama Klubba. Ekkor érezhettük először, hogy tartozunk valahová. Elkezdtünk járni a gyülekezetbe, részt vettünk az úrvacsorai alkalmakon, majd 2014-ben Benjámin, 2015-ben pedig Simeon fiúnk is itt lett megkeresztelve a Nagytemplomban, ami még szorosabbra fűzte a kapcsolatot.

Élet a Reménysugárban

– *Augusztustól a Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedőjében szolgálsz. Hogy tetszik a hely, miket szeretnél megvalósítani?*

– Nagyon örülök, hogy Esperes Úr felajánlotta ezt a lehetőséget, hogy a hajléktalanok között szolgálhatok. Az első héten próbáltam megismerkedni velük, és számomra az volt a legfurcsább tapasztalat, hogy egymás között is különbséget tesznek, így ők nem azok a hajléktalanok, akiket a padokon látunk aludni vagy hőbörögni a kocsmák környékén, hanem akik éjszaka kijárnak aludni a Wesselényi utcai menedékhelyre, reggel nyitás előtt pedig már ott vannak a Reménysugár ajtajában. Minden nap vannak áhítatok, imádkozunk, szerdán istentiszteleti alkalmak, és céljaim között szerepel, hogy a bibliaórát is bevezessük. Filmklubot is tartottunk, együtt néztük meg A fegyvertelen katona című filmet, melyről másnap beszélgettünk 20-30 fővel. Mindenki elmesélte, hogy hogyan értette meg a film üzenetét, és a saját életükből is megosztottak történeteket – érdekes volt hallani, hogy mennyi, és milyen érzések maradtak bennük. Szeptembertől szeretném elindítani a „Hajléktalanok Reformációját" – minden héten megismerkednénk egy reformátorral, hogy októberben már úgy tudjunk emlékezni az 500 éves reformációra, hogy legyen elképzelésük arról, hogy mit is jelent a reformáció. Szeretném, ha gyakrabban úrvacsoráznának, és minél szorosabban becsatlakoznának a gyülekezet életébe.

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

Rejtvény

Azon iskolás gyermekek, akik beküldik nevükkel ellátva a rejtvény megfejtését a nagytemplom@reformatus.hu címre vagy a Lelkészi Hivatalba, részt vesznek egy sorsoláson, melyet az október 8-i gyermek-istentiszteleten tartunk.

A nyeremény 1000 Ft-os vásárlási utalvány a Karakter 1517 Könyvesbolt és Kávézóban 3 gyermek részére.

Keresd a megadott szavakat balról jobbra haladva vízszintesen és fentről lefelé függőlegesen! Ha a kimaradt betűket ha összeolvasod, megkapod a megfejtést!

ad
dal
dél
fal
fáraó
hála
ige
Isten
Jézus
kakas
kapu
kor
kő
ló
mennyország
nyár
Pál
Saul
szál

A	S	I	G	E	Z	J	É	Z	U	S	Ó
D	A	L	L	S	Z	Á	L	N	F	A	L
M	E	N	N	Y	O	R	S	Z	Á	G	Ó
A	I	S	T	E	N	K	P	A	R	D	H
N	Y	Á	R	A	R	H	Á	L	A	É	K
K	O	R	A	S	A	U	L	N	Ó	L	Ő
G	K	A	K	A	S	O	K	A	P	U	K

KARAKTER
·1517·

„Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban." Filippi 4,7

Keresztelések, házasságkötések, konfirmáció, temetések

KERESZTELÉSEK

2017. április 6. és 2017. augusztus 31. között 104 gyermek, Szűcs Áron, Petró Panna Klaudia, Herceg Tamás Ákos, Ónadi Zsófia, Gyönyörű Dorka Virág, Imre Máté Ottó, Vágó Jázmin, Vágó Szonja, Győrfi Bence, Nemes Dávid, Nemes Dorka, Móna Dániel, Turi Emese, Fehér Fanni, Torma Tibor Anzelm, Rácz Zsombor Bence, Lugosi Gergő, Lugosi Zsolt, Kiss Simon Gábor, Török Regina, Török Dorka, Cseh Barnabás, Cseh Flóra, Nagy Judit Anna, Vincze Hanga, Vincze Milán, Hencz Máté Alen, Patai Polina, Román Botond, Lukács Hedvig, Fodor Zekő, Korbeák Médi, Szabó Levente Richárd, Dicső Dalma, Szabó Zita Zsófia, Takács Emma Mira, Szőnyi Dóra Erika, Markovics Richárd Zoltán, Kaló Zoárd, Takácsi Benedek Márk, Szabó Szofia, Koós Hanna, Bújdosó Benett Bence, Kozma Regina Tímea, Tóth Luca Panna, Paczók Lara Bianka, Kozma Viktória Tünde, Papp Tamás Donát, Kacsó Márkó, Duró Noel, Lakatos Fruzsina, Ligeti Lili Hanna, Török Hanna, Vaskó Viktória, Varga Eszter Luca, Nagy Barnabás, Nagy Balázs Hunor, Nagy Botond Dániel, Jávor Bella Lili, Vasas Ervin, Végh Zalán, Kósa Endre, Bói Kristóf, Répási Gergely, Bugyik Lotti, Maczkó Zsigmond, Franczia Jázmin Adél, Vadász Bálint, Noah Moerschbaecher, Varga Zsófia Ilka, Kerepesi Izabell, Bécsi Bálint, Varga Gréta, Kovács Petra Lili, Czakó Krisztián, Heidi Gydar Syversen, Fülöp Emese, Horváth Catherine, Kappel Nolen, Rása Botond, Komjáthy Veronika, Fazekas Zombor, Nagy Eliza Panna, Szabó Luna, Babai Sára, Szalárdi Hunor, Szilágyi Léna, Bárándi Kristóf, Gáll-Babus Dániel, Csisztu Dominik, Pápai Csenge Lili, Szabó Bence, Kutasi Gábor Ferenc, Gula Éda Anikó, Bálint Zselyke Zoé, Gréczi Chloe, Gál Noel Kristóf, Harsányi Ádám, Nyiri Bercel, Szücs Gábor, Puskás Zsófia, Ács Anna, Bibók Hanna Izabella és Gulyás Dávid részesült a keresztség sákramentumában.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe…" (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2017. április 6. és 2017. augusztus 31. között 30 ifjú pár, Nagy József és Muszka Gabriella, Szilágyi Attila Sándor és Molnár Mária, Kata Zoltán Sándor és Balogh Tímea, Kiss Ferenc és Nagy Ildikó, Markó Dániel és dr. Lévai Szófia Zsuzsanna, Tiba Dénes és Kovács Eszter Sára, dr. Gábor Zsombor és Vígh Vanda, Nagy Gábor és Szörnyi Anikó, Veress Gábor és Rancz Klára, dr. Bonyár Attila és Szeifert Ágnes, Floris Jacobs és Balogh Cecília, Nagy Attila és Montvai Bernadett, Bogdán Attila és Szabó Melinda, Belá Vince Pál és Beláné Szekeres Éva, Scholtz Ádám és Nagy Andrea, dr. Kovács Lajos és Bódi Beáta, Baji-Gál Imre és Szarvas Nóra, Hajdu Lajos Sándor és Hajduné Kálmán Katalin Adél, Vincze Zoltán és Veres Bettina, Hunyadi Péter és Kiss Kinga, dr. Ráduly Zsolt és dr. Helmeczi Nóra, Kiss Gergő és dr. Danka Nóra, Csarnai Márton és Nyiri Matild Gizella, Lőrincz Levente és dr. Balogh Borbála, Tóth György és Tóth Anna, Juhász Roland és Mihályi Tímea, dr. Balázs Gergő Béla és Kovács Anikó, Szél László és Szabó Erzsébet Renáta, Antal Csaba és Borsos Nóra, Varga Imre és Kormos Nóra kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben.

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat." (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2017. április havában: Sütő Bálint József 68 évet; Kádár Antalné (Acél Mária Margit) 66 évet; Nyilas Ferencné (Gally Zsuzsanna) 77 évet; dr. Veres Ferenc 74 évet;
2017. május havában: Veniger Györgyné (Bodnár Róza) 73 évet; Téglási Sándorné (Szabó Ágnes) 83 évet; dr. Pethő Menyhért 83 évet; Brád Gáborné (Fehér Mária) 90 évet; Kiss László 65 évet; Molnár Antal Imréné (Oláh Veronika) 81 évet; Bálint Lajos 78 évet; Boros Károlyné (Szilágyi Irma) 85 évet; Nagy Sándorné (Kiss Mária) 87 évet; Gyulai Andrásné (Nagy Eszter) 101 évet;
2017. június havában: dr. Papp Miklós 87 évet; Szendi Sándorné (Bak Jolán) 80 évet; Zabosné Molnár Erzsébet 67 évet; dr. Kopcsa József 85 évet; Geréb Jenő Sándorné (Botos Irén) 61 évet; Koleszár Sándor 86 évet; 2017. július havában: Új Sándorné (Szabó Erzsébet) 84 évet; Balogh András 59 évet; Rézműves Kálmán 81 évet; Varga Jánosné (Boros Sára) 96 évet; Papp Dezső 75 évet, Juhász Jánosné (Baranyai Mária) 73 évet;
2017. augusztus havában: Juhász Lászlóné (Beregi Julianna) 83 évet; Kassai Béláné (Nagy Margit) 79 évet és Pap Lajosné (Kéki Katalin) 45 évet élt testvérünket temettük el.

„Én élek, ti is élni fogtok" – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

Alpha

FEDEZD FEL AZ ÉLET ÉRTELMÉT!

Kezdő alkalom:
2017. október 3. (kedd), 17:30-19:30

Helyszín:
Leány utca 2.

Bővebb információ:
www.nagytemplom.hu